

cōquiescerēt, q̄b atrociōribus assūescerēt laborib⁹, nā qui sulcāt maria īcompta, his nécessē est, prope labores innūmeros exandare. Soluens igitur illinc, arabat maria, & per dies. xxxiii. tōtideq̄ noctes nauigans versus occidentein, nihil telluris vñq̄ apparuit. Tandē vt e speculo quispiam insulas quasdā conspiciatis est, propius accēdentes, videre insulas sex. Quarum duæ erant vastissimæ, eisq̄ nomina inididit, Alteram Hispaniā, Ioannam alterā nuncupauit. Ioannā non satis cōpertā habuere, vtrū foret insula velne, dum tamē eius latera legunt, audiūere innumerōs, auium concentus, & imprimis lusciniarū, que densissimis nemoribus inerrabāt, mense nouembri. Inibi etiam conspexere limpidissima fluua, eadēq̄ ad potandū suauissima, portus magnos celebrefq̄. Et cum vento Choro nauigare, projecti sunt magis secus insule littora, nusquā tamen ad calcē peruenere. Cū igit̄ progressi fuissent fere. Mccc. Ieu. et nullum terminū adhuc cōperissent, credidere conti- nentē fore, propterea dec̄euere gradū referre, impellente pelagi sequitia. nam malus, idest arbor natiis nutare incipiēbat. Conuertit itaq̄ nauē ad orientē, & mox deuenere ad eam insulā, quē dicitur Ispana, & cum summe appeterent terram, explorareq̄ ad aquilonem vergebāt, & iam limiti terre appropinquātib⁹ condicto ratis maxima in scopulū quendā, collisa est, adeo, vt iam adhisceret, verū submergi nequituit, ob planiciem saxi, mox accurrit cū cymbis viri celocis alterius, & socios e faucibus Neptuni arripuere, fere moribundos. Cūm terrā appulissent, conspecti sunt ab incolis eius insule, qui protinus effuse fugerunt in nemora densissimā, non aliter, q̄b si fugacē leporē cōlectaret canis genus inauditū. Nostri tū vestigia insequuntur fugientium, & mulierēm quandā corripuere, quam cūm ad naues reduxissent, vino & obsonijs prope distentam, & eleganter vestitā, missam faciūt, nam ipse nudi incedunt, et humaniores omnino ignorant delicias.

TABVLA NOVA

HYBERNIAE, ANGLIAE, ET SCOTIAE.

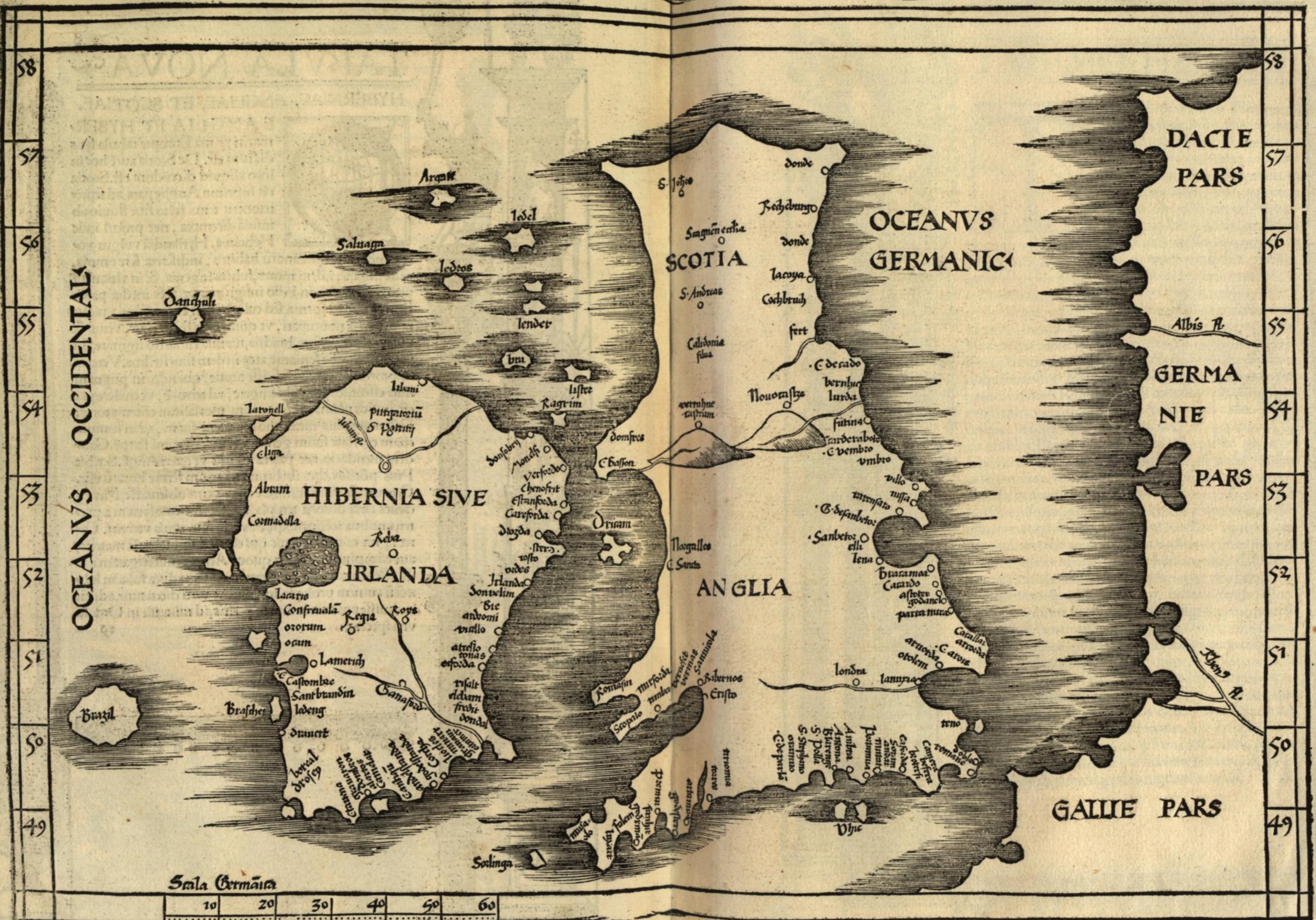

E ANGLIA ET HYBERnia, in prima Europæ tabula satis dictum est. De Scotia autem hoc in loco aliquid dicendum est. Scotia est suprema Anglie pars, ad septentrionem tenui fredo siue fluuio ab insula dirempta, nec procul inde Hybernia, Hyrlandia vulgus vocat. Indiscreti insulanoru[m] habitus, indiscreta fere omnia, eadē lingua, i[n]dem mores, subita ingenia, & in vltionem prona, ferociaq[ue], in bello insignis, sobria, & inedia patetissimi, elegati forma, sed cultu negligenter. Scotti a pictura corporis nuncupati, vt quidam arbitrantur, vetus & vulgare fuit, pectus, brachia, manus encausto figurare, qd in paucis hodie senuntur, atq[ue] i[n]sdem siluestribus. Veteres scriptores, Britannoru[m] fuisse aiunt, quando in pugnam ituri essent, corpora sibi tingere, ad terrorē, vt credere par est. Inuidi natura, ac ceterorum mortalium contemptores. Ostentant plus nimio nobilitatem suam, vt in summa etiam egestate suum genus ferant ad regiam stirpē. Gaudent mendacio, nec pacem colunt ut ceteri Angli. Scribit Pius p[re]otifex, dies ibi brumales trium ferme horarū esse. Ceterum & illud mirabile in ea gente obseruasse, Mendi cantes circa diuorū tempora lapides in elemosynam a pretorentibus colligere, quibus ad usum ignis vterent. Casret lignis ea regio, lapis qui datur sulphurata est materia, aut certe pinguis. Refert quoq[ue] Aeneas inuestigatum a se ibi esse arbore, sed nō repartam, cuius caduca folia in subiectū atmēnem prolapsa, in volucros verti dicerentur, adh[ec]t audiuisse postea a locorum peritis, id miraculi in Orcadū vna spectari.

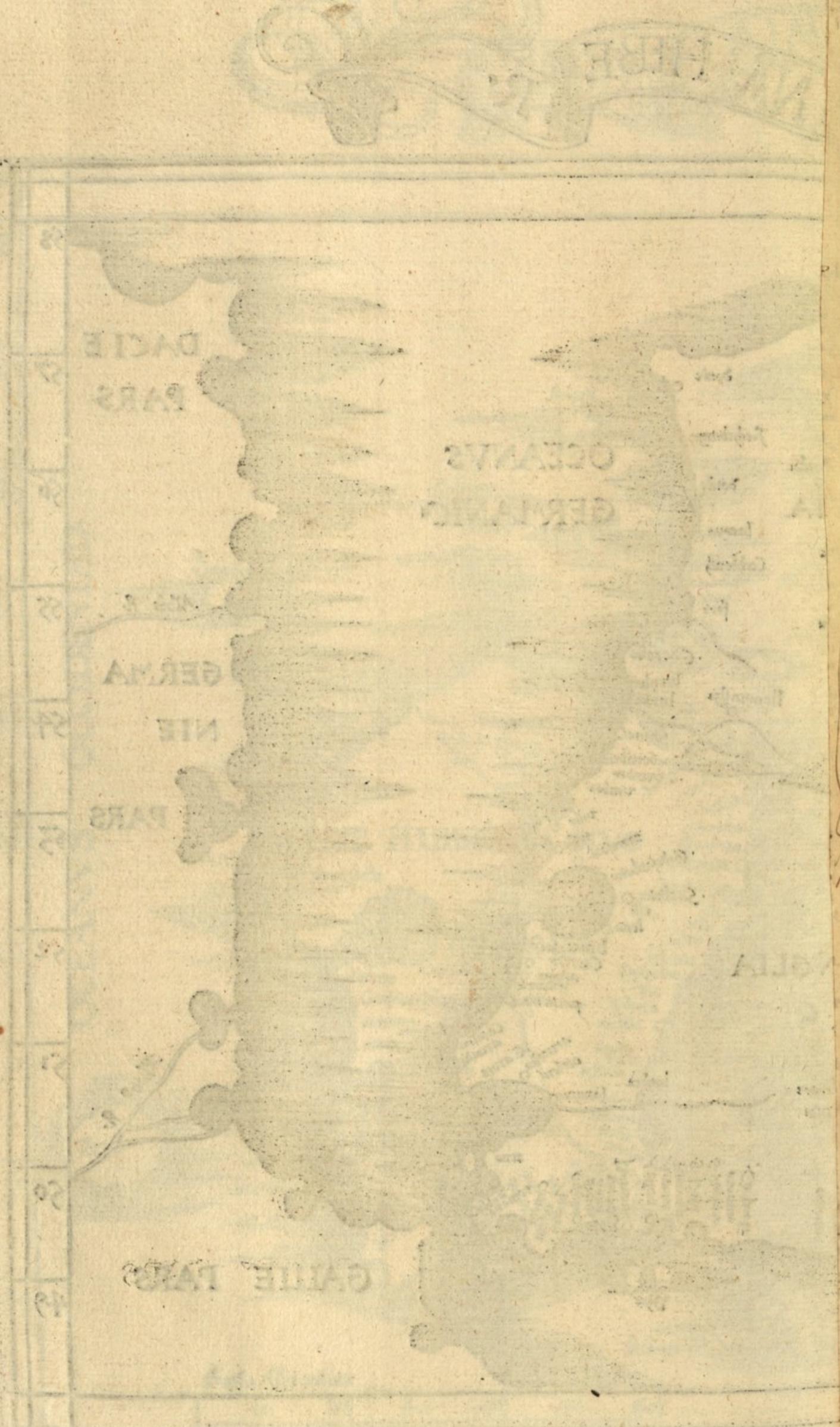
29

TÅBV LAJMOED NÅHIBE R.

OCEANVS OCCIDENTALIS

TAB MO HISPAN

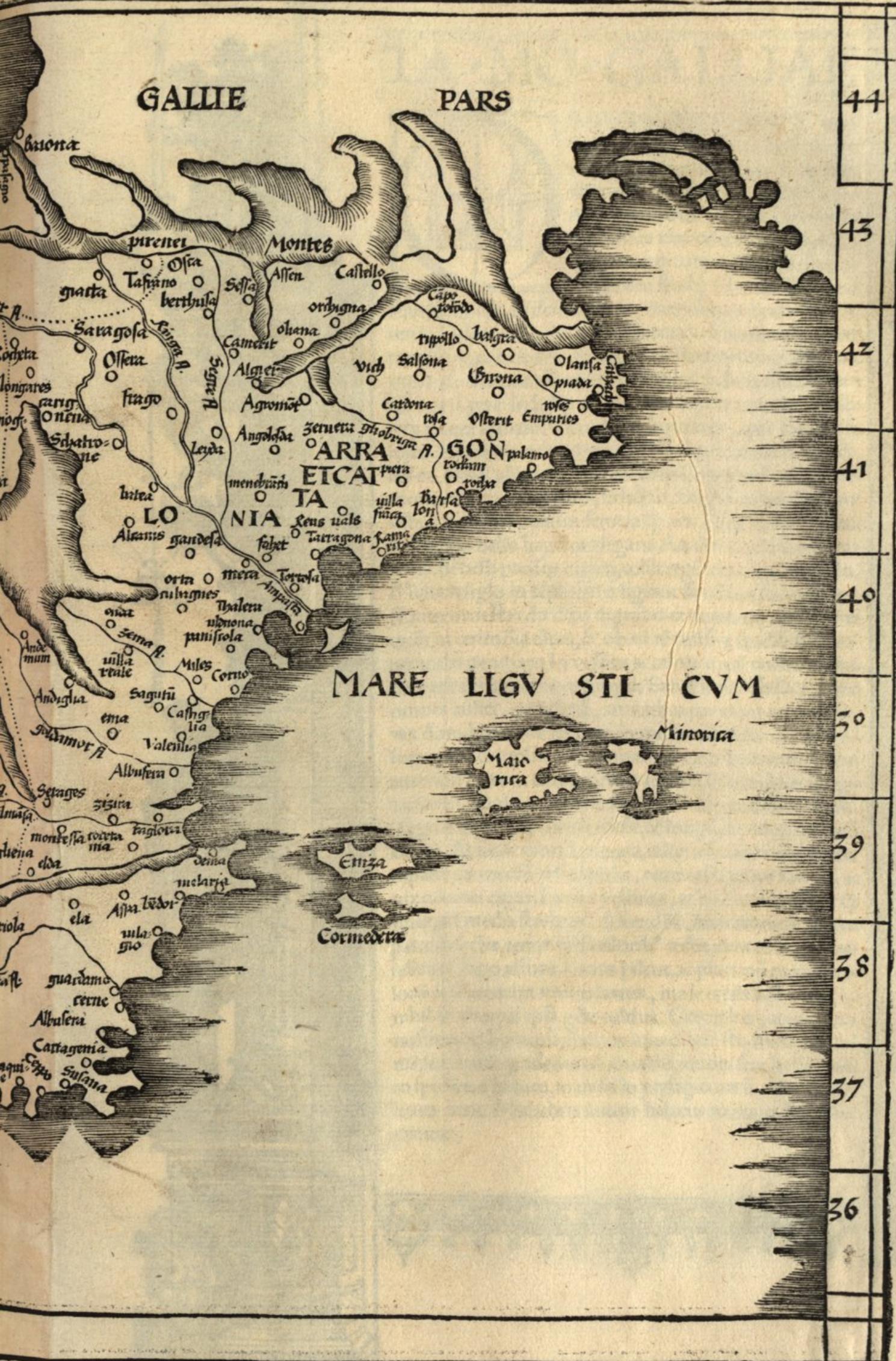

ABVLA secunda Europæ, de Hispania satis dictū esset, ne tamē aliquid in nostro opere vacuū maneat, paucula de moribus Hispanorum subsequuntur. Hispanorum foemine res domesticas agrorūq; culturas administrant, ipsi vero armis & rapinis inseruiunt. Breui vtuntur veste, ac nigra, lanam habente similem caprarum pilis. Peltas in bello paruas, ex nervis confectas, quibus tegatur corpus habet, his in bello ea agilitate vtuntur, vt et ictus & sagittas evitent, laculis ferreis hamatiscq; vtunt, galeas ferunt q̄reas, cristatis palmis, gladios ex ferro puro, ad palmi mensuram, quibus in conserta vtuntur pugna. Ferrum suo more ad confiencia arma preparant. Nam ferreas laminas in terrā abscondentes, ibi tā diu esse sinūt, quoad debiliōri pte, ferragine absumpta, validior supsit, ex eo tum enses fortissimos, tū cetera ad belli usum arma necessaria componunt. Hoc pacto fabricata, adeo cedunt omnia, vt necq; scutū, necq; galea, necq; aliud q̄cquā sit, qd̄ eis obſistat. Duobus gladijs fulti, cū rēqueſtri certamine superiores euaserint, ex equis desiliunt, & pedestrā adiuuant pugnam. laculis longe iaciūt, & summa arte, in acie diutius perseverat, mōbili corpore, leuiq; vt facile fugiāt hostē, et insequantur. Bella ad numerū aggrediūt, hosti obuiant cantando. In pace choreas leui saltū excent, cum quadam crurū agilitate. Erga nepharios homines atq; hostes crudelēs sunt, cū aduenis humani atq; hospitales, adueniētes enī extērnos, hospitio benigne recipiunt, adeo ut etnulatione quadā pro illorum honore certent. Quos aduenē sequuntur, hos laudant, amicosq; deorum putant. Mūlieres ferrea monilia collo gestat, supra verticē coruos incuruos habentia, et ante frontem longius incumbentes, ad quos cū velint, velum attrahunt, vt extētum, faciēt vmbraculū prēbeat, idq; ipse pro maximo ducunt ornamento. Quadam itē in parte tympanulū circūducitur, ad posterioreſq; in occipite nervios capiti usq; ad auriculas adſtrictū, in altū latūq; supinatur. Alię ſinciput expiatū enudat, adeo ut amplius q̄ frons ipsa pateat. Aliq; impositū ad pedis mensurā, in ſublime ſtilū erigūt, cui cefariē circūtexūt, deindeq; pileo nigranti exornat.

30

te os perigosas oite
 legas pouco mais ou
 nos da mar ao enfi
 s de oceano do medite
 rraneo.

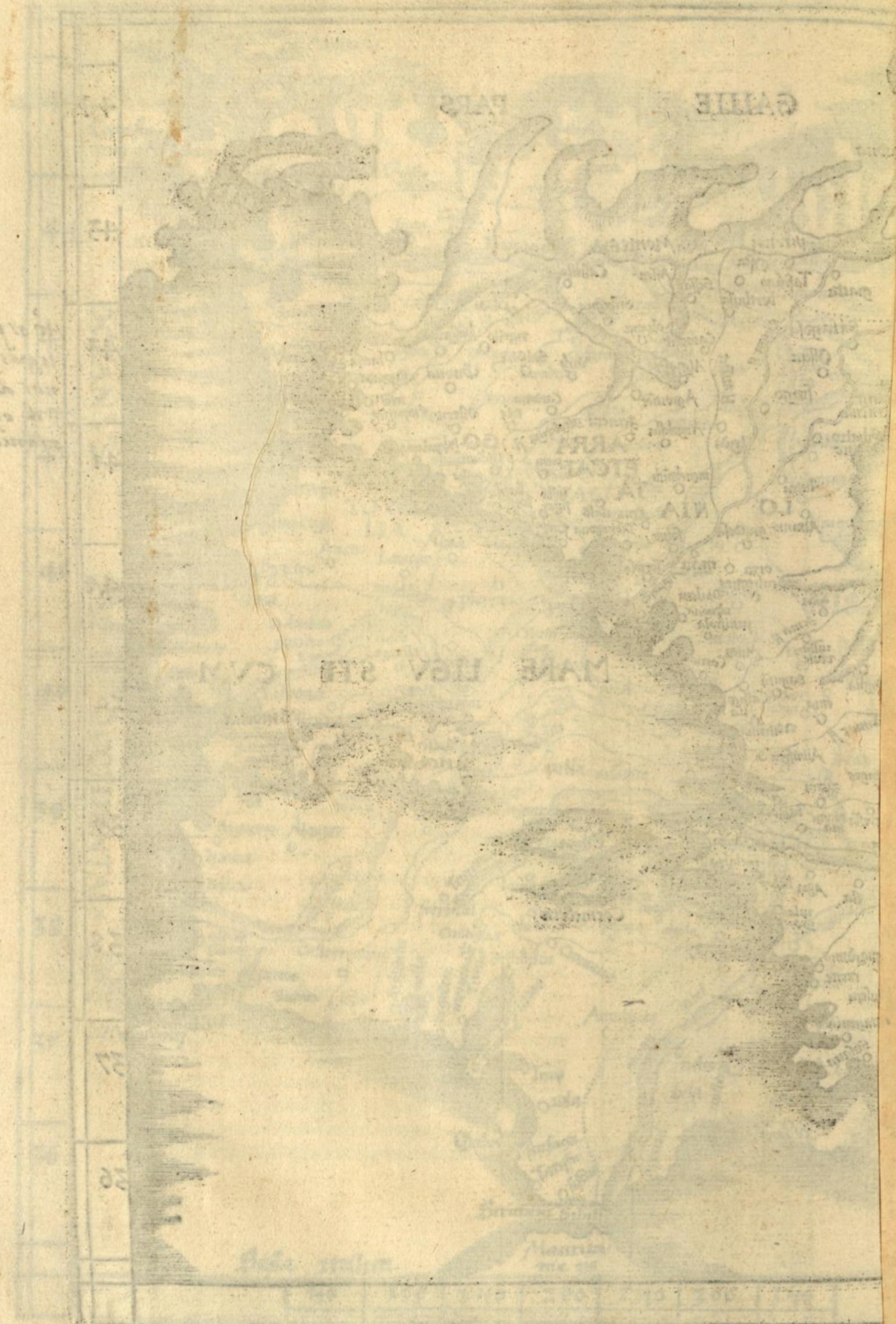
té os perigos eis
legas pouco mais ou
nos dão mar ao oeste
do oceano do mediterrâneo.

CHINE

CHINA

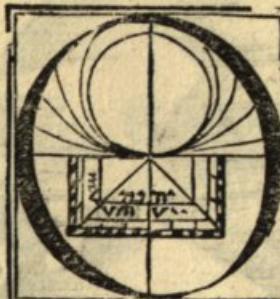
CH

THE VILLAGE MAP

TA · MO · GALLIAE

BSERVANTISSIMI itaq; hodie verę pietat̄ sunt Galli. Regis imperiū late omnia tenet. Coronat̄ abundat aureis (quos vulgo Coronas nuncupam⁹) Scutis. Matrimonia Italico ritu celebrant. Liberales artes multis curę existunt, et diuinis rū artium studia Gymnasiū, quod

Parrhisijs est, id demonstrat, omniū quae hodie sunt in terris celeberrimū. Sunt & Rhomanarū litterarum appetitissimi, ac latinarū æmuli, in eo studiorum genere, nec græca aspernantur. Penes magistratus iudicia sunt, regum est hos eligere. In bello cataphratto equite vtuntur, pedestriq; leuiter armato. Utuntur & sagittarijs, qui longiores intendunt arcus, nec corneos ut Scythe, & totus fere oriēs, sed ex Taxo, aliaue duriori materia. Comitant̄ bellica tormenta exercitū. Curribus vehūtur, magis ordine q; agminibus dimicant, maiori ferocia q; arte, q; q; hanc in admirando bello haud negligant. Attalos vocat Caduceatores. hi belli pacisq; nunci, colūt regē incredibili affectu, Multa religio in tēplis, in religione sanctitas, sacrorū anti stitum maiestas. In dero dignitas et veneratio multa. Fre quēs in ceremonia cātus, & ob eā rē musicę studiū his propemodū peculiare. In vestitu accalceatu, vel nostra memoria variatum, me puero (inquit Sabellicus) Gallicę gentis omnes aulici, citra clerū, amiciebantur manicato sagulo, vix dimidias nates tegente, in multas scutulas, ab imo ad summum complicato puluinitatoq; circa humeros. Calcei anteriori parte in tenue cornu protenti, semipedalis longitudinis, qualis nunc species visitur in gentilibus aulis. Tegmē capit̄, id Biretū dicūt, oblongū, ac veluti in conū exiens. At nunc omnia mutata, calcei a fronte vehementer expansi, in modū vrsini pedis, retro castigatior forma, ac vix calcanei capax. Laxior vestitus, ac multo demissior q; antea, ad media fere crura descendēs, laxis manicis ab una parte desectis, tenijs versicolorib⁹ tectis, et ex obliquo cancellatim sago assutis. Laxus pileus, ac plurimū punicei coloris, sed biretum multo laxius, male capiti adherens, vt nihil sit alioqui ipsa gēte cultius. Coepit his paucis annis nostrorum hominū animos incredibile studium eius cultus, imitandiq; adeo mos inualuit, vt tota fere Italia Galli co spectetur habitu, manifesto pr̄fagio eorū, que postea fecuta sunt. Muliebris autem habitus mutatus ferentilis cernitur.

GERMANIE PARS

GERMANIE HARS

卷之二

1

1

三

10

TAB MO GERMA

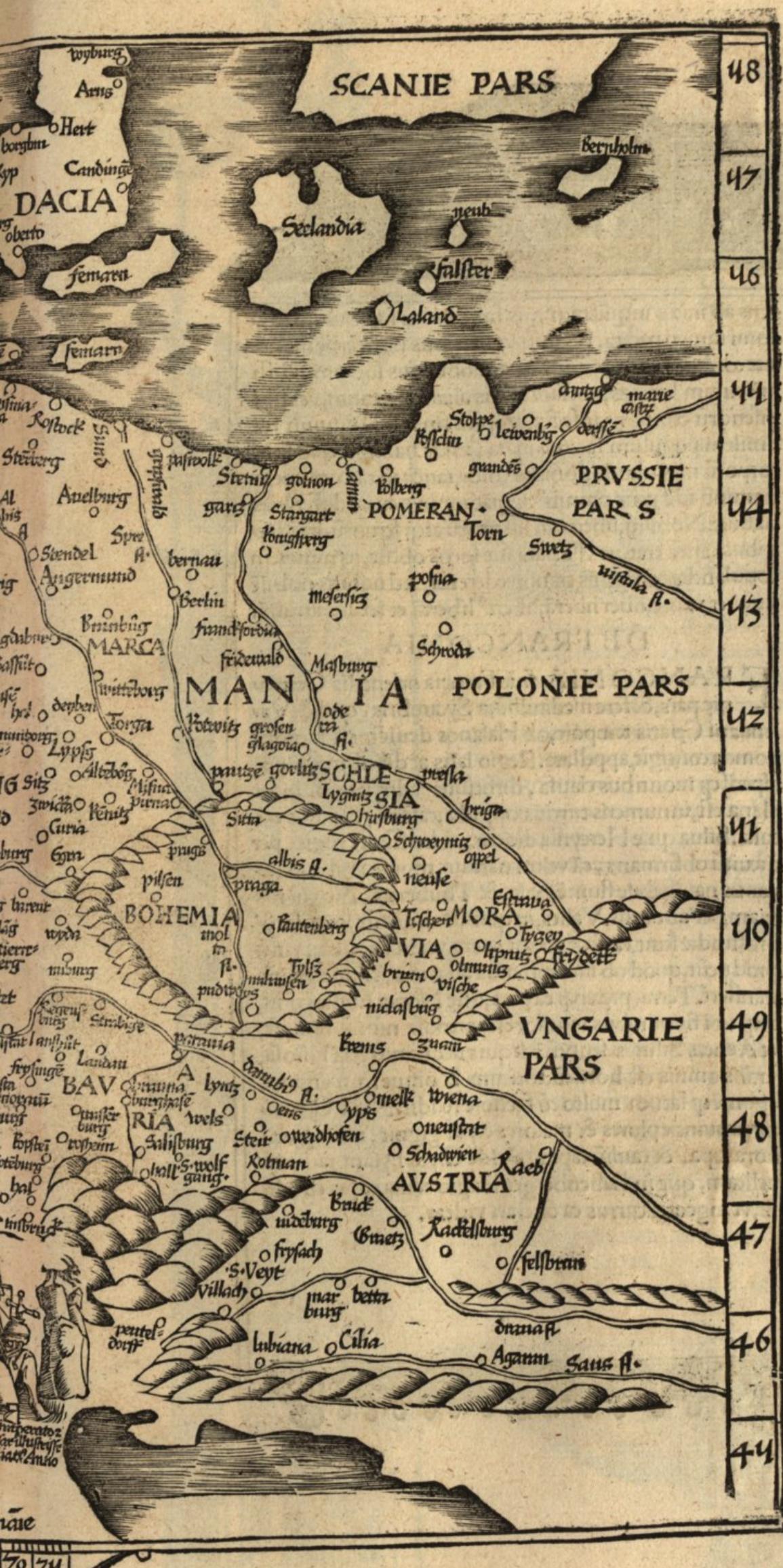

AB VLA quarta et quinta Europe de nonnullis Germanie populis, ac eorū morib⁹ dictum est. Nunc aut̄ de ceteris, quę locis allegatis emissā sunt, dicendū erit. Et primo de Boemia. Boemia regio, Germanie finib⁹ inclusa. Aquilonis flatibus obiacet. Latitudo eius longitudini fere par, trium forte dierū iter. Silua hercynia tanq; nativo muro vndiq; cingitur. Albi fluui media irrigatur, atq; quodam alio Multauio nomine, ad cuius ripā Praga sita est, amplissima vrbs, et totius regni caput. Solum hordei et tritici ferax, pabulo, pecore atq; piscibus abundat, olei sterilis est, quemadmodū Germania ipsa. Vino non omnino caret, Ceruisiā optimam facit, quę Viennā usq; Austrie vehitur. Boemi licet Germanis vndiq; circū septi sint, Germanica tamē lingua nō loquuntur. Dalmatarū aduētu Teutonica illincipula (etenim in eorū annalibus reperitur) fratres duos ex Croatiae populis egressos, alterū in Boemia, alterū in Polonia confedisse, mutasseq; & gentibus prioribus lingua, & terris nomina Volaterrano authore, mos vetus, & Germanica lingua a plerisq; in hanc usq; diem obseruatur. In templis enim plebes sermone Teutono docent, in cōmercijs Boemico. Solis mendicātib⁹ olī licuit, qua vellēt ligua, populos instituere. Nullę leges sunt, nullas sanctiora instituta, qdlibet licet, quippe Christianę fidei non solū non cultus, vt qui Vualdensiū sectā amplexi tutentur, verū auorum nostrorū memoria Hussitarū veneno infecti, Orthodoxę fidei cultū parum etiā hodie integre custodiūt. Rhomanum pontificē parem in ordinē redigūt, negantq; ceteris augustiorem esse ac venerabiliorē, inter sacerdotes nullū discrimen ducentes.

DE SAXONIA

SAXONIA Germaniae particularis regio, a Saxonibus populis nomen accepit. Quos quidā reliquias Macedonici exercitus (qui secutus magnū Alexandrum, immatura ipsius morte, per totū orbem sit dispersus) esse dixerunt. Quidam eas a Britānia, querendarū sediū causa nauigijs digressos, Germanię ad nauigasse, & propulsatis Thuringis, eorum terram occupasse. Erat enim Saxonica

gens ab initio inquieta, nimis finitimerū sedibus infesta,
domi tamen pacata, & ciuiū vtilitatibus placida benigni-
tate consulēs, generis quoq; ac nobilitatis suę prouidissi
mā curam habens, nec facile vllis aliarū gentium, vel sibi
inferiorū cōnubijs infecta, propriū sincerū & tantum sui
similem populum facere conata, vhde habitus quoq; ac
corporū magnitudo, comarū color, tanq; in tāto numero
hominū idē pene omnib;. Quatuor in genere differētias
habuit. Nobiliū, liberofū, libertorū atq; seruorū. Et id le-
gibus cautū erat, ne vlla pars suę fortis oblita, terminos in
copulandis coniugij transgrederetur, sed nobilis nobilē
duci et vxorē, liber liberā, libert⁹ libertā, et seruus ancillā.

DE FRANCONIA

FRANCONIA siue Francia orientalis Germanie pars, & fere meditulliū, a Sycambris, quib⁹ Va-
lentiani Cesaris tempore, ob Halanos deuictos, Francorū
nomen contigit, appellata. Regio latis ac dēsissimis siluis,
asperisq; montibus clausa, difficulter adiri potest. Intus
plana est, innumeris turritis oppidis, castris, & pagis ex-
culta. Silua quæ Hercynia dicuntur, æditissimis iugis, per
circuitū obfirmans, eā veluti nativus murus ambit. Mo-
ganus nauigabile flumē, Sala, & Thuberus, Neccharus
etiam perlabuntur. Valles, in quibus decurrūt, amplae &
profundæ sunt, earūq; vtraq; latera vitibus confita, vinū
producūt, quod ob sui præstantiā ad remotissimas gentes
transfert. Terra (præterq; ea pars, quæ Norica hodie vocantur,
atq; vbi fluminibus vicinior est) arenosa nimiū non est,
vt Aeneas Silvius scriptū reliquit, nec nimiū etiā silicosa,
fertilis omnis est, hordeū, triticum & omne frumentum,
legumēq; satum multo cū foenore reddit. Nulla Germa-
nie prouintie plures & maiores cepas gignit, nulla gran-
diora rapa, & cauliū capita. Adde Glycerhyſam radicem
melleam, quæ in Babenbergensi agro tanta copia effodi-
tur, ut ingentes currus ea onerari videas.

TABV. MODERNA

HUNGARIAE, POLONIAE, RVS-
SIAE, PRUSSIAE, ET VALACHIAE.

IVONIA veræ fidei cultrix, Rutheniae ad septentrionem praenta, et ipsa Sarmaticis finibus, Tartari Scythicū hominū genus crebrius incursant. Liuonianos ad Christi cultū milites nostri traxere, cū antea nullū nisi malorū dēmonū nouere. Sepi' vario euētu de regni possessione in ea terra bellatum. Sarmaticū mare ab occasu, sinusq; incomptē magnitudinis, cuius ostium ab occidente est, non procul a Cymbrica Chersoneso, quā Datiām hodie vocant, circa sinū ad septentrionē semi fere gentes sunt, cū quibus nullū est lingue cōmerciū, nutu & signo pmutat merces. Prussia, vnde pruteni, terra hodie Germaniae & Sarmatiæ particeps, a meridie illi occurrit. Eam terram si (Ptolemeus verus authore est) Vistula perlui, a Torno oppido Gedanū vscq; quo in loco Baltheo mari infunditur, ad Sarmaticū oceanū extensa circa Vistulā, ultra Germanię est, ad orientē Solem & meridiē Masouitę sunt, & Poloni accolūt, ad occidētē Saxones. Prussiæ solū ferax est, maximeq; frugiferū, irriguū, frequēs cultus, regio amce na, & pecoribus abundans, piscatus venatioq; multa. Est Prussiæ atq; Lithuaniae cōtermina regiuncula, quę Samogithia dicit, siluis et fluminibus circūsepta, quinquaginta miliariū longitudine, cuius gentes procere & pulchre staturę, agrestes tñ, moribusq; inculti. Matrimonia plura celebrant, & absq; sanguinis respectu, patre mortuo, filius no uereā, fratre, frater glotē in vxorē accipit. Aes nullū habēt, humiliter edificant ex limo culmocq; tuguria, in carinariū aut galearū formā, in q̄rū culminibus fenestrā vnā faciūt, tā patentē, vt toti edificio lucē supēne prebeat. Focus ppetuus in singulis vnus, circa quę familia vniuersa sedēs, nō solū vt cibos coquat, verumetia vt frigus, quo pro maiori anni parte terra hęc congelata cōstrictaç; iacet, propellat.

33

DE MOSCOVIA

MOSCOVIA terra quadraginta miliarium pa-
tens, argento diues, tam valido vbiq; præsidio con-
clusa, ut nedū adueng, verū indigenetia absq; litteris du-
cis exire atq; intrare nō possint. Plana omnino regio est,
non montuosa, nemorosa tñ, & vtplurimū paludinosa,
plurimis maximis fluminibus, Ocea, Volha. Dzuina,
Borystheneq; et Dineper irrigua, piscib' ob id et feris va-
riis abundat, quēadmodū Lithuania, a qua non multum
discrepat, nisi q; fulgidior est, quia septētrionalior. Vnde
pecora parua habet, & cōmuniter inutilia. Moscua metro
polis regiothis, duplo maior q; Praga Bohemig, lignea vt
aliae ciuitates ædificia habet, multas plateas, sed dispersas,
latissimi campi interiacent. Mosca amnis ipsam interfecat,
arx in medio vrbis in plano sita, septemdecim turribus, et
tribus propugnaculis, adeo pulchris & validis, vt similia
vix reperiantur. Sedecim in ea arce ecclesiæ, quarum tres
sancte Marie, sancti Michaelis, & sancti Nicolai murate,
ceteræ omnes lignæ.

LTIMA insularum et Tyle, quæ
circum Britanniā iacent, est, in qua
estiuo solsticio sole de Cancri sidere
faciente transitū, nox fere nulla. Bru
mali solsticio perinde nullus dies.
Pomorum copiosa est, qui illic ha
bitant, principio veris inter pecudes
pabulis viuūt, demum lacte in hye
me conspergūt arborū fructus. Utuntur fœminis vulgo;
certum matrimonii nullis. Cetera ex predictis patuere.

34

30.paral. diem maiorē habēs triū mensiū cōtinue, qñ videlicet
sol fuerit in medietate tauri, vscq; ad medietatē leonis, hoc est
a principio mēsis Maij, vscq; ad medietatē Iulij. Et noctem
similiter triū mensium, quando sol fuerit in signis & mē-
sibus oppositis.

¶ 9. paral. habēs diē maxi. duorū mensium cōtinue; quādo
videlicet sol fuerit circa principiū geminorū, vscq; ad finē
tauri, hoc est a medietate mensis Maij vscq; ad medie-
tātē mensis Iulij fere.

28. para. habēs diē maxi. cōtinue vnius mensis, qn̄ vis
delicet sol fuerit circa medietatē geminorū, vscq; medi-
tatē cācri, hoc ē a p̄cipio lunij vscq; ad finē ei usdē.
29. para. differt ab eis q; ha; it habēt diē propter q;

27. para. differt ab eqno. ho. 17. habēs diē maximā
ho. 14. qñ. s. sol fuerit circa principiū geminorū.
28. paral. differt ab equino. hor. 11. habens diem
maximam horarum. 25.

25. parallelus differt ab equino. ho. 10. habes
diem maximum horarum. 22.

¶ 4. paral. differt ab equino. horis. 9. habet diem maximam horarum. 21.

23. paral. per Thylen differt ab equi.
ho. 3. habes diem maximam ho. 20.

22. paral. differt ab equino. ho. 7 $\frac{1}{2}$
habes diē maximā hor. 19 $\frac{1}{2}$.

z1. para. differt ab equi. ho. 7. ha.
bēs diem maximam hora. 19.

20. paral. differt ab equi. ho
6 $\frac{1}{2}$. habēs diē ma. ho. 18 $\frac{1}{2}$.

19. paralle. Catura~~ctoniū~~
differēs ab equi. ho. 6.
habēs diē maxi. ho. 18.

18. differt ab equi. ho
5 $\frac{1}{2}$. habes diē max.
horarū 17 $\frac{1}{2}$.

17. differt ab equo.
ho. 5. habēs diē
maxi. ho. 17.

16. differ ab
equi. ho. 4

Handbuch
ho, 16 $\frac{1}{2}$.

11. *Contra* *Antonius* *Augustinus*

23draf .ot .orl .onwpa dæt mælih æubflese. > 2
23 .mælih of mælihnum mælih

• *Wohlenbergia* *multiflora*
• *variolosa* *hirsutissima*

*ad eodimpt de vobis auctor
euctor misericordia dicitur*

Johns de mille, long
et grand, au bout d'un

Digitized by Google

*ad hunc deum filii suos
quoniam sub eis dicitur.*

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

10.00

三

TAB MO ITALIAE

CORSICAE ET SARDINIAE

De his satis dictum est in tabula sexta & septima Europæ Ptolomei, ad quas audius lector recurrat.

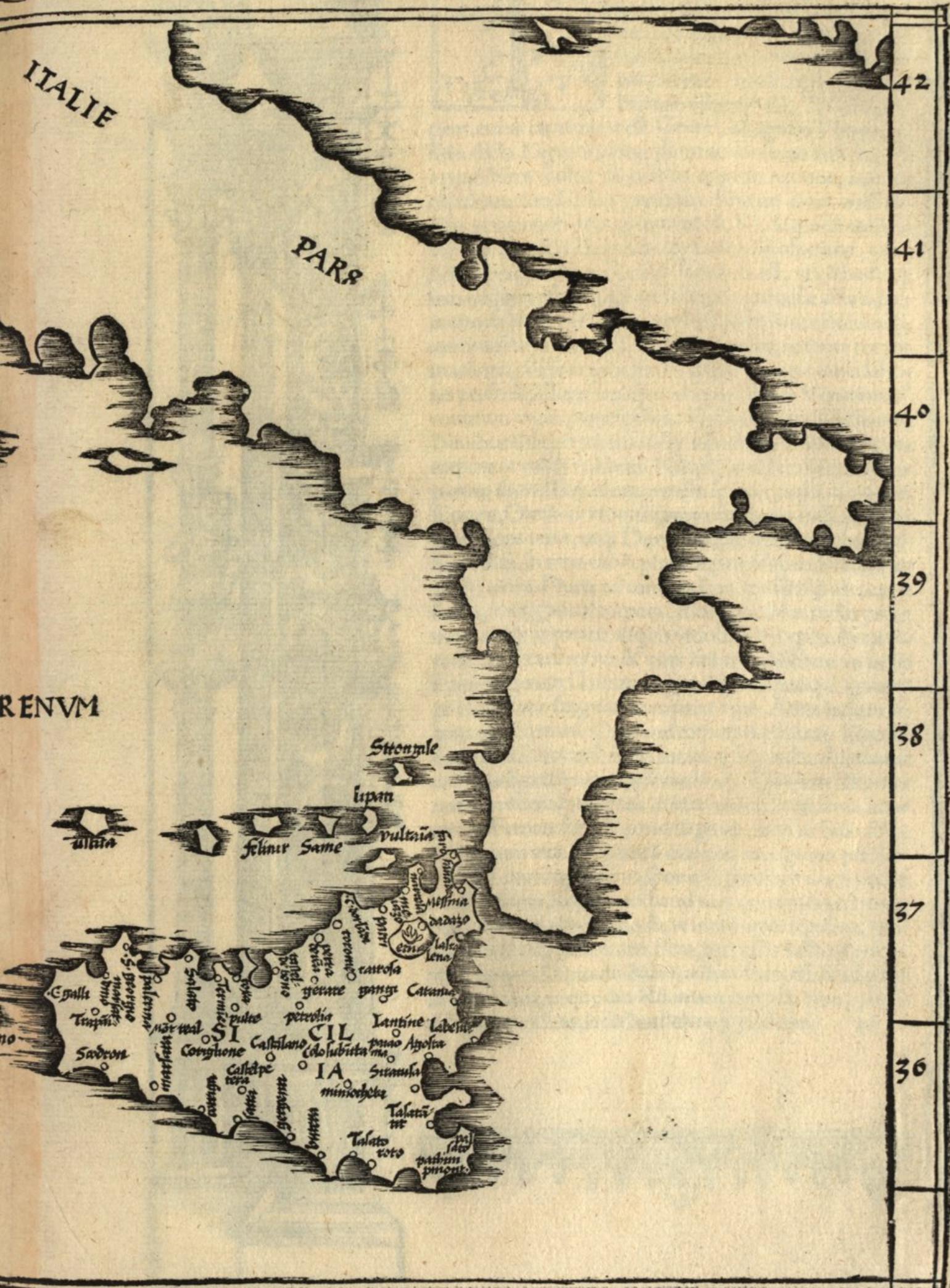
35

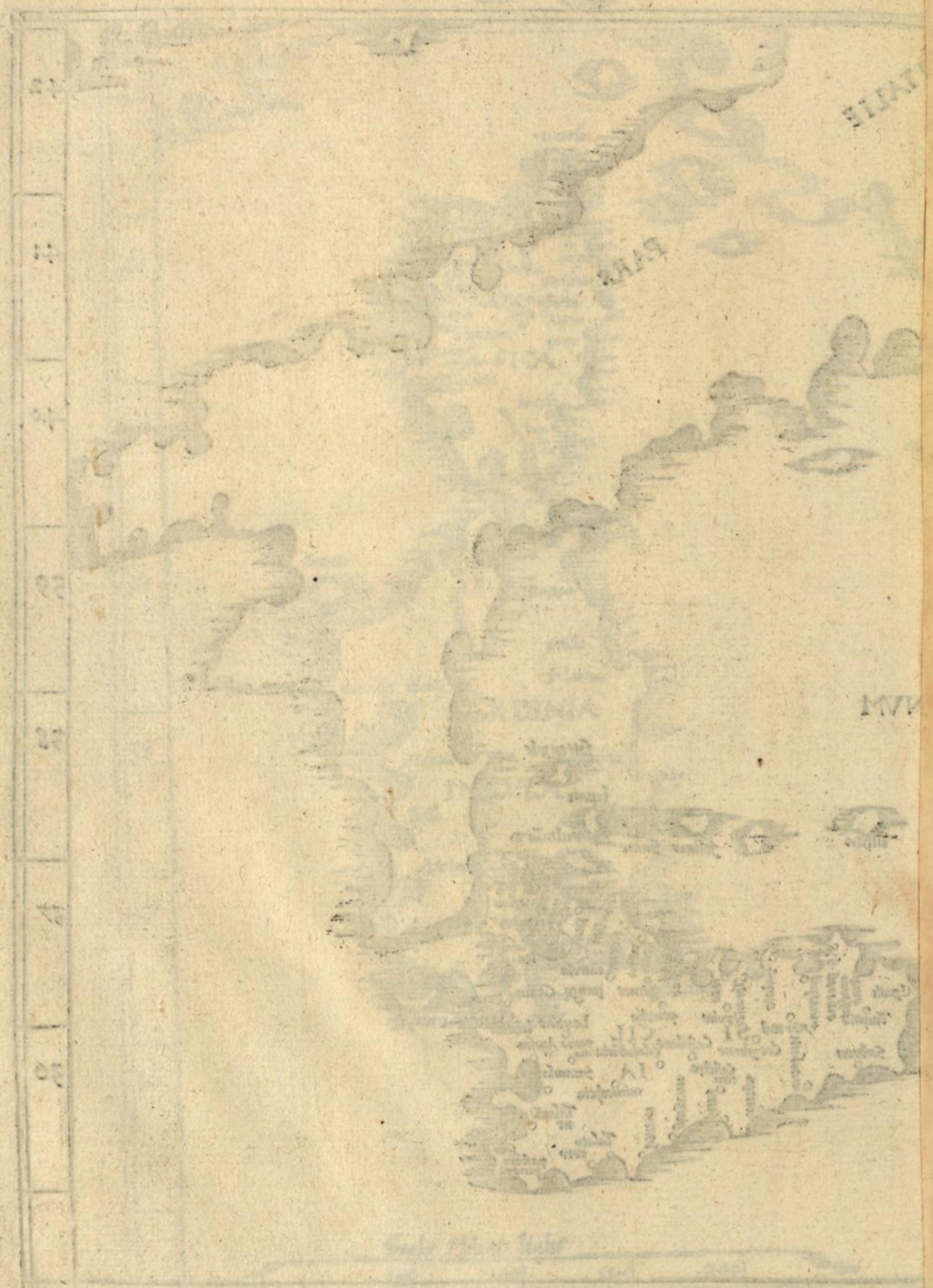

TABV LA MODR
NA ITALIE

NA ITALIE

MVV

TA{NO ITALIAE

ABVL A sexta Europe de Italia satis dictū est. Igitur nunc de Liguria regione Italica dicendū erit, ne aliquid intactū remaneat. Liguria Italię regio pro maiori pte mōtuosa, inter amnes Varrum & Marca, ab altero latere Appenniū habens, ab altero Padū, Tusciā attinēns, cuius caput nunc est Genua, a Ligusto Phætontis filio dicta, Ligures labore plurimo continuo vitā duram agunt. Nam multis arboribus oppleta regione, materia est ad naualem fabricā precipua. Arbores tanta crassitudine, vt diametri octo pateant pedū. Vnde quidā cedēdā materie, quidā subigendo agro a lapidū asperitate, cultu difficulti vacant. Ita enim terra lapidosa est, vt gleba absq; saxo nequeat effodi, ob quod vitæ erumnosæ assueti, licet multo in labore versentur, parū tñ percipiunt emolumēti, continuū vero exercitiū, & victus parcitas, corpora eorum macilenta efficit ac robusta. Mulieres quoq; virorū labores perferūt, assuetæ vna cū viris opus facere. Venationib^z continuo vacāt, captisq; feris. Fructuū inopiā sustentāt. Niūibus insuper montan iscq; asperitatibus assueti, agiles corpore ac validi reddunt. Nōnulli messis raritate, carnes partim domesticas edunt, partim ferinas, aqua in potum sumpta. Oleribus vtuntur, prout fert regio eorū, ad quos necq; Ceres venit, neq; Dionysius, præ ceteris dñs hominibus utiles. In terra cubāt plurimi, pauci sub tecto aut in tugurijs iacent. Plures ad concava faxa, spēlūcasq; ab natura factas, vbi tegantur corpora, diuertuntur. Hoc pacto prisca more absq; apparatu aliquo viuunt. Deniq; mulieres visorū, viri ferarū robur & vires habent. Afferunt in bello sepius vegetum Gallum ab gracili macilentoq; Ligure ex prouocatione singulari certamine vinci. Arma hahent leuiora q; Romani. Operiunt corpora eorū scuto lōgo ad formam Galacticorū facta, tunicaq; succincta. Armantur etiā ferarū pellibus, acense mediocri. Quidam Rhomanorū consuetudine (quos in ea re imitati sunt) arma īmūtarunt. Feroce sunt, & acuto itingenio, non in bello solū, sed cōmuni vita. Mercaturā excent, nauigantes per Sardoniū Libycūq; pelagus, sponte se grauibus mariis periculis obiectātes, scaphis enī haud satis ceterarū nauium more preparatis nauigant, quo fit, vt imminentē tēpestate, grāvia subeāt vītē discrimina. Sene, hec (vt Sa bellicus primo libro septime Enneadis habet) adhuc ferox est, & ad rebel landum nata, vt que diu Rhomana exercuit arma, plurimū pecore vicit, lacte hordeaceaq; potionē.

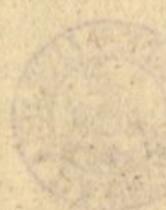
56

卷	八	九	十	十一	十二
三	四	五	六	七	八
九	十	十一	十二	十三	十四
一	二	三	四	五	六
七	八	九	十	十一	十二

AMERICAN LIBRARY

CHINA

CHINESE

PARIS